

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., s. r. o.**, Ú.B., IČO: X., zast. T.K., s. r. o., Ú.B., IČO: X. proti žalovanej: **I.N.**, nar. X., naposledy bytom P.K., zast. opatrovníkom Mgr. Š.J., V., **o zaplatenie 1 247,28 eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 38Cb 86/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2011, č. k. 4Cob 123/2011-111, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2011, č. k. 4Cob 123/2011-111 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Košice II rozsudkom z 19. septembra 2011, č. k. 38Cb 86/2009-91 žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá na ich náhradu právo a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca G., a. s., B.B., IČO: X. sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 247,28 eur (37 575,56 Sk) s prísl. z titulu nevrátenia poskytnutého úverového rámca, nezaplatenia sankčných úrokov a zmluvnej pokuty, poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. X. z 9. decembra 2003, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spol. G., k. s., B.B., IČO: X., v zast.

splnomocneného obchodného zástupcu a žalovanou, na základe jej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru z 8. novembra 2003. Uznesením z 2. augusta 2010, č. k. 38Cb 86/2009-72 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca G., a. s. a na jeho miesto aby do konania vstúpil ako žalobca E., s. r. o. na základe postúpenia pohľadávky žalovanej v tomto konaní rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok z 22. septembra 2009. Súd zistil, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. X. z 9. decembra 2003, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spol. G., k. s., B.B., IČO: X. a žalovanou poskytol žalobca žalovanej úverový rámec vo výške 30 000 Sk. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere sú Obchodné podmienky o revolvingovom úvere spol. G., k. s., a Sadzobník poplatkov, ktoré v ostatnom určujú obsah zmluvy. Zmluvné strany si dohodli: výška úverového rámca 30 000 Sk, výška pravidelnej mesačnej splátky 1 500 Sk, dátum prvej platby do 8. decembra 2003, dátum každej ďalej platby vždy k 8. v mesiaci a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,2%. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 467, § 503, 504, 506, 344, 349 a 506 Obch. zák. S poukazom na ust. zmluvy, Obchodné podmienky a charakter revolvingového úveru dospel k záveru, že tento typ úveru nemôže veriteľ urobiť splatným automaticky pri nezaplatení určitého počtu splátok dlžníkom. Revolvingový úverový vzťah je nutné ukončiť odstúpením od zmluvy, v opačnom prípade zmluvný úverový vzťah medzi účastníkmi naďalej trvá a dlžník môže kedykoľvek úverový rámec doplniť a opäť z neho čerpať peňažné prostriedky.

Súd vyzval žalobcu na predloženie písomného oznámenia o ukončení platnosti zmluvy, doručeného dlžníkovi v zmysle ust. bodu 9.1 obchodných podmienok.

Podľa vyjadrenia žalobcu došlo k splatnosti celého dlhu tým, že žalovaná sa dostala do omeškania s platením viac ako troch splátok, a preto došlo k zosplateniu celého úveru, pričom k ukončeniu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo.

Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu so žalovanou a tým svoj nárok na uplatnenú sumu voči žalovanej. Nebol naplnený predpoklad ukončenia zmluvného úverového vzťahu, s ktorým ráta ust. § 504a, resp. § 506 Obch. zák. Preto súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. decembra 2011, č. k. 4Cob 123/2011-111 odmietol odvolanie žalobcu ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p. odvolanie sa podáva do 15-tich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa právny zástupca žalobcu prevzal dňa 25. októbra 2011. Lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 26. októbra 2011, pretože do plynutia lehoty sa nezapočíta deň, kedy došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.), teda k doručeniu rozsudku žalobcovi, resp. jeho právnomu zástupcovi. Koniec lehoty pripadol na 9. novembra 2011 - stredu, pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Žalobca odvolanie podal na pošte, podľa podacej pečiatky dňa 10. novembra 2011, teda deň po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo odvolanie žalobcu podané oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca podaním z 11. apríla 2012. Navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Košiciach a vec vrátiť Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Žalobca dovolanie odôvodnil v súlade s ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. tak, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, v zmysle ktorého podľa písm. f/ sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Žalobca poukázal na ust. § 42 ods. 1, 57 ods. 3 a 204 ods. 1 O. s. p. Je toho názoru, že Krajský súd v Košiciach odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď neprihliadal na telefaxové podanie urobené žalobcom. Žalobca podal dovolanie na telefaxovú prepravu dňa 9. novembra 2011, teda v posledný deň lehoty na podanie odvolania v danej veci. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu nie je zrejmé, ako sa krajský súd vysporiadal s telefaxovým podaním žalobcu, resp. či sa ním vôbec zaoberal. Z uvedeného dôvodu je teda aj samotné rozhodnutie nepreskúmateľné. Žalobca je však toho názoru, že lehota na podanie odvolania má povahu procesnej lehoty a na jej dodržanie stačí, ak je odvolanie ako procesný úkon účastníka konania podané na poštovú prepravu alebo inú prepravu, resp. na súde v posledný deň jej plynutia. Vzhľadom na to, že odvolanie je procesný úkon účastníka

konania, platia pre jeho podanie všeobecné náležitosti podania podľa § 42 O. s. p. a tak aj osobitné náležitosti podľa § 205 O. s. p., ktoré boli v danom prípade splnené. Telefaxové podanie vyžaduje doplnenie, pokiaľ obsahuje návrh vo veci samej, pričom tento treba do troch dní doplniť predložením originálu listiny, resp. písomným podaním rovnakého znenia. Žalobca postupoval v súlade s občianskym súdnym poriadkom, keď podal odvolanie prostredníctvom telefaxu na príslušný súd, pričom toto podanie doplnil nasledujúci deň zaslaním originálu prostredníctvom poštovej prepravy. Na podporu svojich tvrdení zaslal súdu v prílohe výstup z telefaxového prístroja k predmetnému konaniu s názvom „Hlásení o prenosu“. Z predmetnej listiny vyplýva, že podanie bolo uskutočnené dňa 9. novembra 2011 o 16,09 hod. s počtom strán 3, ďalej že výsledok prenosu je OK a najmä, že podanie bolo odoslané na telefaxové číslo uvedené na oficiálnej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci, a to pod sp. zn. 2 Cdo 106/2004. Preto ak odvolací súd odmietol odvolanie účastníka konania ako oneskorene podané, ide o prípad postupu súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), keď odvolanie bolo podané včas. Preto je tu dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), skúmal najskôr, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.).

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území SR.

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečení predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Žalobcom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd SR len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku) alebo uzneseniu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p./ sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožnení realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15tich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O. s. p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, kedy došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O. s. p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Podľa ust. § 42 ods. 1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní: podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že na podanie obsahujúce návrh vo veci samej (akým odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa nepochybne je), ktoré bolo urobené telefaxom, sa prihliadne a má rovnaké právne účinky ako riadne podanie, a to už od času jeho urobenia: predpokladom vzniku týchto účinkov je doplnenie takého podania predložením jeho originálu najneskôr do troch dní.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Košice II z 19. septembra 2011, č. k. 38Cb 86/09-91 bol žalobcovi doručený dňa 25. októbra 2011, lehota na podanie odvolania mu začala plynúť dňa 26. októbra 2011 a uplynula v stredu 9. novembra 2011. Žalobca podal odvolanie telefaxom dňa 9. novembra 2011, žalobca teda podal odvolanie telefaxom v posledný deň odvolacej lehoty podľa § 204 ods. 1 O. s. p. Svoje telefaxové podanie doplnil a odovzdal na poštu dňa 10. novembra 2011, dôkazom čoho je obálka založená v spise na č. l. 103b. Keďže žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa telefaxom v posledný deň odvolania a toto podanie do troch dní doplnil predložením jeho originálu, má toto telefaxové odvolanie účinky riadne a včas podaného odvolania.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II bolo podané včas, v zákonnej stanovenej 15-dňovej lehote na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ dovolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané, odňal mu možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Dovolací súd preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová